



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Povrv-1154/2024-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ivani Galić, na temelju prijedloga sudske savjetnice Patricije Jureško, u pravnoj stvari tužitelja GRADSKA PLINARA ZAGREB-OPSKRBA d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 1, OIB: 74364571096, kojeg zastupa punomoćnik po zaposlenju, Tibor Jureško temeljem generalne punomoći Su-1438/11, protiv tuženika Željka Kućana, OIB: 51557410020, Zagreb, Cvjetno Naselje II. 8, kojeg zastupa punomoćnik Matija Barić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Matana & partneri iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 3. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, te zamjenika punomoćnika tuženika, odvjetnika Bruna Gašparovića, 9. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Valerije Pernar iz Zagreba poslovni broj Ovr-7861/2024, UPP/OS-Ovr-110/2024 od 6. ožujka 2024. kojim je tuženiku Željku Kućanu, Cvjetno Naselje II. 8, Zagreb, OIB: 51557410020, naloženo isplatiti tužitelju GRADSKA PLINARA ZAGREB-OPSKRBA d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 1, OIB: 74364571096, iznos od 19,99 EUR i nastale troškove ovršnog postupka u iznosu od 25,00 EUR sa pripadajućim zateznim kamatama te se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju GRADSKA PLINARA ZAGREB-OPSKRBA d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 1, OIB: 74364571096, naknaditi tuženiku Željku Kućanu, Cvjetno Naselje II. 8, Zagreb, OIB: 51557410020, trošak parničnog postupka u iznosu od 138,27 EUR, roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužitelja Gradska plinara Zagreb - Opskrba d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 1, OIB: 74364571096, za naknadu troškova postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Na prijedlog tužitelja javni bilježnik Valerija Pernar iz Zagreba donijela je rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-7861/2024, UPP/OS-Ovr-110/2024 od 6. ožujka 2024. kojim je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju iznos od 19,99 EUR uz naknadu nastalog troška ovršnog postupka od 25,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate.

2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je pravovremeno podnio prigovor u kojem ističe da tužitelj uz prijedlog za ovrhu nije dostavio nikakvu osnovu temeljem koje bi dokazao da postoji pravni odnos između njega i tuženika, odnosno da nije dostavio ni presliku ugovora iz koje bi proizlazilo da je tuženik za nekretninu koja je predmet ovog postupka bio ugovorio opskrbu plinom, a navedeno da niti ne može dostaviti obzirom na to da ga parnične stranke nikada nisu sklopile. Navodi da iz izvatka iz poslovnih knjiga nije vidljivo na koju se nekretninu navodno dugovanje odnosi, kao ni broj plinomjera ni broj mjernog mjesta.

3. Sud je rješenjem poslovni broj Povrv-1154/2024-2 od 7. travnja 2025. (list 37 – 39 spisa) stavio izvan snage spomenuto rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu kojim je određena ovrha, ukinuo provedene radnje te je odlučio da će se daljnji postupak provesti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Tužitelj u daljnjem tijeku postupka navodi da je tuženik vlasnik nekretnine te evidentirani korisnik usluge opskrbe plinom na adresi Cvjetno naselje II. 5, Zagreb, identifikacijski broj obračunskog mjernog mjesta (IB OMM): 276811, sukladno važećim odredbama Općih uvjeta opskrbe plinom i Zakona o tržištu plinom a sve temeljem evidencije i dokumentacije operatora distribucijskog sustava. Navodi da je sukladno odredbama Zakona o tržištu plina te Mrežnih pravila plinskog distribucijskog sustava, Gradska plinara Zagreb d.o.o. kao operator distributivnog sustava nakon puštanja plina izdaje poseban zapisnik – priključnicu čime vlasnik/investitor dobiva status krajnjeg kupca i ulazi u evidenciju kupaca. Na izdanim priključnicama naznačeno je ime kupca, broj plinomjer, šifra kupca i ostali bitni podaci. Tužitelj također ističe da nije sporna činjenica da je tuženik vlasnik predmetne nekretnine te da tuženik niti ne spori da je vlasnik nekretnine već ističe prigovora da ugovor nije sklopljen u pisanom obliku. Obzirom da tuženik iako svjestan da se u nekretnini u njegovom vlasništvu nalazi plinomjer te da zaprima račune na ime fiksne mjesečne naknade nije postupio s pažnjom dobrog domaćina već je postupio nesavjesno i nepošteno, bez suradnje i suzdržavanja postupaka kojima se drugome, u ovom slučaju tužitelju, može prouzročiti šteta. U odnosu na navode tuženika kako ne postoji pisani ugovor između stranaka, nije sporno da su stranke sukladno odredbama čl. 294. Zakona o obveznim odnosima, u ugovornom odnosu, pa takav ugovor unatoč nedostatku forme proizvodi pravne učinke za tuženika, pa je uz daljnju primjenu odredbe čl. 9. ZOO-a tuženik obavezan isplatiti usluge tužitelja. Naglašava da nije od odlučnog značaja da li je ugovor sklopljen u pisanom formi, u skladu s odredbom čl. 4. Općih uvjeta. Iz sadržaja odredbe čl. 4. Općih uvjeta jasno je da pisani oblik nije pretpostavka nastanka i valjanosti predmetnog ugovora, već, prije svega, osiguranje dokaza o istom pa je stoga, sukladno odredbi čl. 289. st.1. i 3. ZOO-a, predmetni ugovor sklopljen kad je između stranaka postignuta suglasnost, a iz dostavljene dokumentacije jasno proizlazi da su stranke već postigle takovu suglasnost i da su u obvezno-pravnom odnosu glede isporuke plina. Vezano za obračun potrošnje plina, tužitelj navodi kako je količina potrošenog plina utvrđena je očitanjem/procjenom plinomjera te je isto stanje naznačeno i na dostavljenim računima. Obračun potrošnje plina napravljen je u skladu s važećim propisima što je jasno naznačeno i na dostavljenim računima. Također, podaci na izdanim računima u cijelosti odgovaraju podacima naznačenim na izvatku iz poslovnih knjiga. Potrebno je naglasiti da su tuženiku uredno ispostavljeni predmetni obračuni potrošnje plina na koji tuženik nije istaknuo nikakve prigovore. Predmetno potraživanje odnosi se i na naknadu za distribuciju plina, odnosno mjesečnu fiksnu naknadu koju kupci plaćaju u računu temeljem Odluke Vlade RH iz 2012.god., koja se odnosi na distribuciju plina, odnosno za održavanje plinomjera i pripadajuće troškove.

Shodno navedenom, kupac plaća fiksnu naknadu sve dok ima montiran plinomjer na obračunskom mjernom mjestu, a ukoliko se plinomjer demontira, računi sa Ts2 se ne šalju, iz čega slijedi da je navedena fiksna naknada vezana uz postojanje plinomjera na obračunskom mjernom mjestu. U slučaju potrebe, tužitelj predlaže sukladno navedenim ugovorima zatražiti daljnje podatke o očitavanju plinomjera. Cijena fiksne mjesečne naknade, kao i način obračuna iste, propisana je Odlukom o iznosu tarifnih stavki za distribuciju plina (Narodne novine broj 122/16, 14/17), a naplata koje usluge ne ovisi o količini isporučenog i potrošenog plina, već je vezana uz postojanje samog plinomjera na obračunskom mjernom mjestu i pokrivanje fiksnih troškova za obračunsko mjerno mjesto, sukladno Metodologiji utvrđivanja iznosa tarifnih stavki za distribuciju plina (čl. 4. st. 2. toč. 4. Mrežnih pravila). U prilog svojim tvrdnjama poziva se na odredbe Mrežnih pravila plinskog distribucijskog sustava i Općih uvjeta opskrbe plinom.

5. Tuženik dalje tijekom postupka u podnesku od 24. srpnja 2025. ponovno navodi da tužitelj nije dostavio nikakvu osnovu temeljem koje bi dokazao da postoji pravni odnos između stranaka odnosno nije dostavio ni presliku ugovora iz koje bi proizlazilo da je tuženik za predmetnu nekretninu bio ugovorio opskrbu plinom, a koji niti ne može dostaviti obzirom kako ga stranke nikada nisu niti sklopile. U odnosu na priključnicu br. 14081/22 izdanu dana 04.03.2022. u kojoj je naveden ovdje tuženik kao potrošač, tuženik osporava vjerodostojnost takvog potpisa jer se očigledno ne radi o njegovom potpisu, a što je očigledno razvidno jer se radi o parafiranom potpisu „MO“ ili „MP“, a što sasvim sigurno nije niti potpis, niti paraf ovdje tuženika. Dakle, dostavljena dokumentacija ni na koji način ne upućuje na činjenicu da je između stranaka sklopljen pisani ugovor o opskrbi plinom, što je osnovna pretpostavka za nastanak obveznog odnosa između tužitelja kao pružatelja javne usluge i tuženika kao potrošača odnosno krajnjeg kupca. Ističe da ne može nastati pravni odnos između tužitelja i tuženika samo izdavanjem posebnog zapisnika - priključnice, kako to navodi tužitelj, dok dostavljene priključnice nemaju niti potpis tuženika na njima. Imajući u vidu kako važeći Zakon o tržištu plina, Mrežna pravila, Opći uvjeti te drugi mjerodavni akti propisuju pisani oblik o opskrbi plinom, kao i činjenicu da čl. 4. st. 3. Općih uvjeta propisuje minimalni sadržaj svakog ugovora o opskrbi plinom, ne može se smatrati da se ovakav ugovor može sklopiti i usmenim putem odnosno na neki drugi konkludentni način, kako to smatra tužitelj. Stoga da je neosnovan navod tužitelja da bi postojanje pisanog oblika ugovora o opskrbi plinom služilo jedino kao osiguranje dokaza o postojanju ugovornog i/ili pravnog odnosa, dok opći uvjeti jesu ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora, ali one moraju biti sadržane u formularnom (tipskom) ugovoru u pismenom obliku ili se pisani ugovor na njih mora pozivati. Konačno, tuženik ističe kako se on uopće ne koristi plinom, niti ga je ikada koristio na predmetnom mjernom mjestu, a što potvrđuje i činjenica kako se na ispostavljenim računima stanje brojila nije nikada mijenjalo odnosno uvijek je utvrđeno stanje iznosilo 13383. Stoga, obzirom kako između stranaka ne postoji ugovorni odnos, a tuženik uopće ne koristi usluge tužitelja, to ni na koji način nije moglo doći do bilo kakvog eventualnog konkludentnog odnosno prešutnog sklapanja ugovora o opskrbi plinom pa je stoga tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan. U prilog svojim tvrdnjama dostavlja sudsku praksu koja se odnosi na jednaku pravnu i činjeničnu osnovu kao i u ovome postupku.

6. U dokaznom postupku sud je proveo dokaz čitanjem izvotka iz poslovnih knjiga od 24. siječnja 2024. (list 20 spisa), prijepise računa list 44- 48 spisa), Dopis Gradske plinare Zagreb d.o.o. od 21. prosinca 2023. (list 53 spisa), priključnice broj 27057 (list 54 spisa), priključnice broj 12434/11 (list 55 spisa), zapisnika o ispitivanju plinske

instalacije u uporabi (list 56 spisa), izvadak iz zemljišne knjige za zk.ul.br. 2530 k.o. Trnje (list 58 – 60 spisa), priključnice broj 14081/22 (list 63 spisa), te je pročitana sudska praksa (list 77- 139 spisa).

7. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka, brižljivom i savjesnom ocjenom svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno kao i na temelju cjelokupnog postupka dokazivanja, a temeljem odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 i 146/2025 dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

8. Predmet spora je zahtjev za isplatu troškova fiksne naknade Ts2 za stambeni prostor (šifra kupca 0122099) na adresi Zagreb, Cvjetno naselje II. 5 prema računima s datumima dospijeca 6. veljače 2023., 5. svibnja 2023., te 21. srpnja 2023.

9. U postupku se spornim ukazuje osnova tužbenog zahtjeva obzirom na prigovore tuženika o nepostojanju ugovornog odnosa te promašene pasivne legitimacije, a posljedično tomu i visina tužbenog zahtjeva.

10. Čitanjem izvatka iz poslovnih knjiga od 24. siječnja 2021. sud je utvrdio da je kao korisnik tužitelja naznačen tuženik pod šifrom kupca 0122099 na adresi Zagreb, Cvjetno naselje II. 8, dok je iz prijepisa računa utvrđeno da je prijepisa računa sud je utvrdio da je kao korisnik tužitelja naznačen tuženik pod šifrom kupca 0122099 na adresi Zagreb Cvjetno naselje II 5., ID obračunskog mjernog mjesta 276811, prema broju plinomjera 25032579, te da su utuženi računi s datumima dospijeca 6. veljače 2023., 5. svibnja 2023., te 21. srpnja 2023.

11. Čitanjem priključnice broj 14081/22 od 4. ožujka 2022. utvrđeno je da se priključnica odnosi na obračunsko mjerno mjesto Cvjetno naselje II. 5, Zagreb, broj plinomjera 25032579, šifra potrošača 0122105. Iz navedenog slijedi da je na priključnici navedena šifra potrošača 0122105, a koja je različita od šifre kupca koja se navodi u izvatku iz poslovnih knjiga i utuženim računima.

12. Čitanjem priključnice broj 27057 i priključnice broj 12434/11 utvrđeno je da su iste izdane dvadeset i deset godina prije utuženog razdoblja u ovom postupku, te da se na istima ne može jasno pročitati šifra potrošača, pa iz tog razloga navedene isprave nisu posebno cijenjenje budući se istima ne utvrđuju odlučne činjenice.

13. Odredbom članka 67. stavka 1. Zakona o tržištu plina ("Narodne novine" broj 18/18, 23/20; dalje: ZTP) propisano je da se prava i obveze između svakog opskrbljivača plinom i krajnjeg kupca uređuju ugovorom o opskrbi krajnjeg kupca, dok je stavkom 8. istog tog članka propisano da je svaki opskrbljivač plinom obavezan sklopiti ugovor o opskrbi plinom s krajnjim kupcem u pisanom obliku, a koji ugovor ima točno propisan minimalni sadržaj.

14. Odredbom članka 4. stavka 1. Općih uvjeta opskrbe plinom (Narodne novine 158/13, 50/18, 88/19, 39/20, u nastavku Opći uvjeti) propisano je kako opskrbljivači plinom i krajnji kupci svoje međusobne odnose reguliraju jednim od sljedećih ugovora:

- Ugovor o opskrbi plinom,
 - Ugovor o opskrbi plinom u obvezi javne usluge ili
 - Ugovor o zajamčenoj opskrbi plinom krajnjeg kupca,
- a koji se ugovori sklapaju u pisanom obliku uz propisani minimalni sadržaj navedenih ugovora. Krajnji kupac je vlasnik nekretnine ili treća osoba na koju je ugovor prenesen u smislu članka 10. i 11. Općih uvjeta.

15. Dakle, iz navedenog proizlazi da se prava i obveze tužitelja i tuženika uređuju ugovorom o opskrbi plinom, a koji ugovor, suprotno navodima tužitelja, mora biti sklopljen u pisanom obliku. Tužitelj tijekom postupka ne dokazuje u smislu članka 219. stavka 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22. i 114/22.; dalje ZPP) da bi s tuženikom sklopio ugovor o opskrbi plinom sukladno Općim uvjetima, a niti da je eventualno došlo do sklapanja ugovora u smislu članka 294. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21114/22., 156/22. i 155/23; dalje: ZOO), obzirom na to da nije dokazao da bi stranke ispunile ugovor u cijelosti ili pretežitom dijelu (da je tuženik snosio prethodne račune, koristio usluge tužitelja i sl.). Stoga sud nalazi osnovanim prigovor promašene pasivne legitimacije. (Tako i Županijski sud u Šibeniku u odluci poslovni broj GŽ-201/2025-2 od 24. travnja 2025., te Županijski sud u Rijeci u odluci poslovni broj GŽ -1865/2024-2 od 22. travnja 2025.)

16. Pritom valja ukazati na neažurnost i neusklađenost evidencije tužitelja, a koja dodatno ide u prilog neosnovanosti tužbenog zahtjeva, obzirom na to da je izvatku iz poslovnih knjiga naznačena adresa obračunskog mjernog mjesta Cvjetno naselje II. 8, dok je na utuženim računima adresa obračunskog mjernog mjesta Cvjetno naselje II. 5 Zagreb, te da su proturječni i podaci o šifri kupca navedeni na izvatku iz poslovnih knjiga i utuženim računima, te podatak o šifri potrošača naveden na priključnici broj 14081/22 od 4. ožujka 2022.

17. Tu treba istaknuti da tužitelj svoj zahtjev u ovoj pravnoj stvari temelji isključivo na izvodu iz poslovnih knjiga i ispostavljenim računima, a čija je vjerodostojnost osporena po tuženiku. Naime, vjerodostojna isprava u smislu formalno pravne pretpostavke za pokretanje ovršnog postupka na temelju vjerodostojne isprave (članak 31. stavak 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14, 73/17, 131/20, 114/22) nema pretpostavljenu dokaznu snagu (članak 230. stavak 1. ZPP-a), jer je riječ o privatnoj jednostranačkoj ispravi (navedeno predstavljaju i utuženi računi koji su izdani drugu adresu) koja, sama po sebi, nije dostatna za utvrđenje odlučnih činjenica u ovoj pravnoj stvari, posebno s obzirom na po tuženiku osporenu osnovu tužbenog zahtjeva.

18. Sukladno odredbi članka 219. stavak 1. ZPP-a svaka stranka je dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivne stranke. S obzirom da tužitelj tijekom postupka nije dokazao pasivnu legitimaciju i postojanje obveznog odnosa, odnosno nije u spis dostavio ugovor o zasnivanju poslovnog odnosa sa tuženikom, to je sud primjenom pravila o teretu dokazivanja zaključio da tužitelj nije dokazao da je tuženik bio korisnik usluga tužitelja u utuženom razdoblju, te ukoliko bi eventualno i bio korisnik tužitelja nije dokazao pod kojim uvjetima je ugovoren obvezni odnos čime nije dokazao osnovu i pasivnu legitimaciju tužbenog zahtjeva, niti da je isporučio svoju uslugu prema tuženiku, te je stoga sud primjenom članka 219. stavka 1. i članka 221.a ZPP-a utvrdio neosnovanim tužbeni zahtjev.

19. Nadalje se napominje da su korisnici usluga tužitelja zaista dužni, uz naknadu za stvarno isporučeni i utrošeni plin (stavka "Ts1" izražena u kn/kWh na utuženom računu), platiti i fiksnu naknadu (stavka "Ts2" na utuženom računu), odnosno naknadu koja je namijenjena pokrivanju pripadajućeg dijela fiksnih troškova obavljanja distribucije plina (Ts2) na obračunskom mjernom mjestu, sukladno Metodologiji

utvrđivanja iznosa tarifnih stavki za distribuciju plina (članak 4. stavak 2. točka 3. Mrežnih pravila plinskog distribucijskog sustava, "Narodne novine" broj 50/18, 88/19, 36/20, 100/21; dalje). Fiksna naknada predstavlja obvezni sadržaj računa za isporučeni plin u smislu članka 23. stavka 1. Općih uvjeta opskrbe plinom ("Narodne novine" broj 50/18, 88/19, 39/20, 100/21) u vezi s odredbama Odluke o iznosu tarifnih stavki za distribuciju plina ("Narodne novine" broj 141/21). Međutim, s obzirom da tuženik nije korisnik usluga tužitelja, odnosno da s istim nije sklopio ugovor o opskrbi, tužitelj prema stavu ovog suda ne može osnovano tražiti isplatu naknade za isporučeni plin ("Ts1"), a niti fiksne naknade vezane uz to ("Ts2").

20. Slijedom svega navedenog, sud je na temelju odredbe članka 67. stavka 1. ZTP-a u vezi s člankom 4. stavkom 1. Općih uvjeta, te u smislu odredbe članka 451. stavka 3. ZPP-a ukinuo platni nalog sadržan u pobijanom rješenju o ovrsi te je odbio tužbeni zahtjev i odlučio kao u točki I. izreke ove presude.

21. S obzirom da je platni nalog samo onaj dio rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojim se prihvaća zahtjev tužitelja da se tuženiku naloži plaćanje dospjele tražbine, a ne i odluka o troškovima ovršnog postupka, to je sud o troškovima postupka i to onog dijela koji se tiče izdavanja platnog naloga u sklopu rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, kao i onog nastalog u parnici, odlučivao ovom presudom kojom se postupak završava (sukladno Zaključku br. 3. sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske sa predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanom 2. lipnja 2017.).

22. Tuženiku, koji je u ovoj parnici uspio u cijelosti, temeljem članka 154. stavka 1., članka 155. i 163. ZPP-a, priznati su troškovi sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22., 126/22. i 138/23.; dalje: Tarifa), i to trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku i to jednokratna nagradu za cijeli prvostupanjski postupak u visini 50 bodova (Tbr. 7/9. Tarife), što pomnoženo s vrijednošću jednog boda od 2,00 EUR (Tbr. 54. Tarife) i uvećano za PDV od 25 % (Tbr. 46. Tarife) iznosi 125,00 EUR, te trošak sudske pristojbe za prigovor protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 13,27 EUR prema Zakonu o sudskim pristojbama (Narodne novine br. 118/18., 51/23.) u svezi s Uredbom o tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine br. 37/23.) Dakle, tuženik ima pravo na naknadu troškova u iznosu 138,27 EUR.

23. Obzirom na to da je u cijelosti izgubio ovaj spor, temeljem članka 154. st. 1. ZPP-a u cijelosti je odbijen i zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška.

24. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 9. listopada 2026.

Sutkinja:
Ivana Galić



POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu, koja se podnosi pisano u četiri istovjetna primjerka, putem ovoga suda. Žalba se podnosi u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

-od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, bez obzira da li je stranka na to ročište pristupila, odnosno

-od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Žalba protiv ove presude ne odgađa ovrhu (čl. 467.a ZPP-a).

DNA:

- Tužitelju uz rješenje o pristojbi na presudu (30,00 EUR)
- Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088e-63062**

Kontrolni broj: **0bf8a-4ae5f-8e070**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.